

7 / 2000
Marraskuu

MIESSAKIT RY

Jäsentiedote

URHO

UUSIA VÄYLIÄ MIEHILLE

WWW.MIESSAKIT.FI

Jäsentiedote 6/2000

Tässä numerossa:

sivu

Miksi Miessakit? Pääkirjoitus	3
Mies ja valta	5
Puoliääneen: Kipu kasvattaa?	8
Uutta kirjastossamme!	10
On tapahtunut ja tapahtuu...	10
Liity jäseneksi	11
Mukaan miesryhmään!	12

URHO - uusia väyliä miehille

Päätoimittaja, ulkoasu ja taitto
Tomi Timperi

Vakituinen toimittaja
Samuli Koiso-Kanttila

Toimituksen yhteystiedot
URHO / Miessakit ry
Annankatu 16 B 28
00120 Helsinki
Puh. 09-612 6620
Faksi 09-6126 6210
Sähköposti miessakit@miessakit.fi

Miksi Miessakit?

Minulta on viime aikoina useaan otteeseen kysytty mitä tarkoitusta varten Miessakit ry on olemassa. Tarvitseeko suomalainen mies järjestöä tuekseen? Olen ollut töissä Miessakeissa sen perustamisesta lähtien ja vuosien saatossa oppinut ymmärtämään toimintamme tärkeyden - minä, joka aluksi toimistonhoitajaksi ryhtyessäni ilmoitin, etten sitten halua olla tekemisissä itse substanssin kehittämisen kanssa. Kyse on siis kohdallani ollut asian ymmärtämisen puutteesta. Koenkin nyt, että yksi tämän hetken tärkeimmistä tehtävistä on muotoilla yhdistyksemme toiminta-ajatusta selkokielelliseen muotoon –muotoon, joka kertoisi laajemmille joukoille mistä on kyse ja siten innostaisi yhä useamman miehen mukaan toimintaamme.

Miessakit ry:n olemassaololle on useita tärkeitä perusteita. Perustoimintamme, miesten kasvuryhmät, tarjoaa mahdollisuuksia monista eri lähtökohdista tuleville miehille. Jotkut hakevat ryhmistä tukea arjen ja miehisyytensä ongelmiin, toiset taas voivat toteuttaa itseään tarjoamalla omakohtaisten kokemusten kautta tukea muille. Ryhmiin tullaan myös tutustumaan uusiin ihmisiin ja sitä kautta löytämään itselleen mahdollisesti puuttuvaa kaveripiiriä. Kaikille miehille ryhmät ovat erinomainen henkisen kasvun paikka –toistensa kokemuksia peilaten oppii paljon uutta itsestään.

Kaikilla miehillä täytyy olla mahdollisuus toteuttaa itseään itsestä parhaalta tuntuvalla tavalla –ilman perinteisen mieskuvan painetta. Keskustelun nostaminen ja ylläpito julkisuudessa antavat hyvää tukea itseään etsiville miehille. Tätä tehtävää Miessakit ry toteuttaa järjestämällä Miesfoorumeita, joissa keskustellaan kaikenlaisista ihmiseloon liittyvistä asioista miesnäkökulmasta. Julkisen keskustelun kautta uudetkin miesmallit tulevat tutum-

miksi ja helpommiksi hyväksyä. Mielestäni on myös syytä muistaa, että perinteisessäkin miesmallissa on paljon hyvää ja tärkeitä. Meidän ei tarvitse luoda naisille sopivaa miestä, vaan tukea miestä hyväksymään itsensä ja sitä kautta myös ymmärtämään tasa-arvon tärkeyden.

Ylläpitämämme Lyömätön Linja tarvitsee taustalleen vahvan järjestön vastaamaan alati lisääntyviin kasvuhaasteisiin. Tässä tehtävässä olemme astuneet varsinkin tänä vuonna aimo harppauksen eteenpäin ja kyenneet luomaan pysyvän ja toimivan järjestelmän väkivaltaisesta käyttäytymisestäään eroon haluavien miesten tueksi. Suurin kiitos tästä menee kriisityöntekijöillemme, jotka ovat omistautuneet työnsä esimerkillisellä tavalla.

Yksi tärkeimmistä Miessakit ry:n kasvun tekijöistä olette Te, arvon jäsenistö. Toiminnassamme on vuosien saatossa ollut mukana useita miehiä, jotka omalla panoksellaan ovat antaneet yhdistyksellemme voimaa ja näkemystä. Haastankin Teidät kaikki takaisin aktiiviseen toimintaan suomalaisen miehen hyväksi. Kun olette kerran olleet innostuneita yhteisestä asiastamme uskon, että yhdessä keskustelemalla löydämme yhä uusia haasteita yhteiseksi hyväksemme!

Tomi Timperi
toiminnanjohtaja

Miessakit ry:n hallitus valitsi kokouksessaan 12.10.2000 yhdistyksen toiminnanjohtajaksi Tomi Timperin tehtävästä luopuneen Jarmo Tirrosen tilalle.

Miessakit ry:n perustaja ja valtuuston puheenjohtaja

Antti-Veikko Perheentupa 70 vuotta

3.11.2000

Sydämelliset onnittelut juhlapäiväsi johdosta ja kiitos siitä suurenmoisesta, uraa uurtavasta työstä, jota olet Suomen miesliikkeen eteen tehnyt!

Miessakit ry

MIESFOORUMI Syksy 2000

**Miessakit ry:n tasokkaat
Miesfoorumit jatkuvat!**

16.11.2000 klo 18-20

Mies ja media

Alustaja:

Heikki Kahila

13.12.2000 klo 18-20

Elokuvieni mieskuva

Alustaja:

Matti Kassila

Tilaisuudet järjestetään Miessakit ry:n
koulutussalissa, Annankatu 16 B 28,
Helsinki.

Pääsymaksu 20 mk,
jäsenet ilmaiseksi.

**Tervetuloa kaikki
asiasta kiinnostuneet!**

Mies ja valta

18.10 syksyn 2000 ensimmäisessä Miesfoorumissa oli alustamassa aiheesta ”**Julkinen valta ja mies**” kansanedustaja ja sosiaali- ja terveysministeriön tasa-arvoasian neuvottelukunnan puheenjohtaja *Tuula Haatainen*.

Melko tarkalleen vuosi aiemmin, 27.10 1999, pidettiin Miesfoorumissa alustus lähes samalla otsikolla, Raha ja valta miehen elämässä. Silloin oli alustajana Christopher Wegelius. Jos Wegelius toi keskusteluun oman henkilökohtaisen kokemuksensa miehestä rahan ja vallan käyttäjänä, oli Haataisen kiinnostus merkittävästi yleisyhteiskunnallisempaa.

Sukupuolittunut koulutus ja työ

Teorian tasolla kansalaiset ovat sukupu-

lettomia ja teoriassa nykyisessä liberaalissa Skandinaviassa ei ole mitään väliä sillä, kumpaa sukupuolta yhteiskunnallisen päätöksenteon subjektit ovat. Kuitenkin tapa jolla subjektius ymmärretään palvelee usein paljon paremmin miesten kuin naisten etuja. Käytännössä yhdenvertaisuus ei kuitenkaan sosiaalisten ja kulttuuristen normien vuoksi toteudu. Mies on yhä usein kansalaisen toiminnan ”oikea” malli ja mittapuu. Yhteiskunnallisiin rakenteisiin muodostunutta, ehdollistunutta, valtaa on vaikea muuttaa, tai edes huomata. Kaikilla miehillä ei kuitenkaan ole valtaa. Miehet ovat yliedustettuna yhteiskunnan huipulla mutta myös sosiaalisen jatkumon toisessa päässä syrjäytyneinä, alkoholi- ja mielenterveysongelmaisina.

Jos arviointi perusteena pidetään rahaa ja yhteiskunnallista valtaa voidaan tilanteen yleisesti sanoa vinoutuneen miesten hyväksi ja yhteiskuntaa voidaankin yhä monessa mielessä sanoa miesten maailmaksi. Esimerkiksi kirkko, armeija ja yliopisto ovat perinteisesti olleet miehisyyden linnakkeita ja ovat sitä yhä, vaikka asetelma onkin hiljalleen murtumassa. Naisille ovat jääneet yhä useammin varhaiskasvatus, päivähoito, koulutus ja hoiva-ala. Haatainen huolehtiikin siitä, löytyykö tältä elämän alueelta pojille riittävästi miehen mallia? Olisi suotavaa, että mieskuvan uusintaminen ei jäisi liiaksi etäisten isien, sarjakuvien, elokuvien ja tietokonepelien varaan.

Suomessa on yksi Euroopan selkeimmin jakautuneista koulutusrakenteista. Teknisille aloille hakeutuu pääasiallisesti poikia, kun taas tytöt hakeutuvat ”naisten hommiin”. On puhuttu aivan liian vähän siitä miten naisia rohkaistaisiin ”miesten aloille” ja töihin ja toisaalta siitä miten miehiä naisten aloille, sanoo Haatainen. Tämä heijastuu, paitsi työtehtävien suku-

puolittumisena, myös koulutuksessa. Tämä kaikki tietenkin heijastuu, paitsi palkkaukseen, myös uralla etenemiseen. Haatainen tarjoaa yhdeksi osaselitykseksi koulutukselliseen diversifikaatioon yhteiskunnan rakenteellista kehitystä. Ottaessaan vastuulleen yhä laajemmin kansalaistensa elämän sääntelyn hyvinvointiyhteiskunta imaisi naiset hoiva-aloille palkkatöihin, erotuksena moniin muihin Euroopan maihin, jossa naiset tekevät samoja töitä palkatta, sanoo Haatainen. Naiset eivät kuitenkaan jostain syystä päätyneet töihin teknisille aloille eivätkä viime vuosikymmenet ole asetelmaa juuri muuttaneet. Naiset eivät yksinkertaisesti edes hakeudu opiskelemaan teknisiä aineita, vaikka työllisyys ja palkkaus siihen epäilemättä kannustaisivatkin. Haatainen peräänkuuluttaakin suurempia ponnisteluja asetelman muuttamiseksi ja kysyy puuttuko julkinen valta yleensäkin tarpeeksi siihen minkälainen kasvuympäristö nuorilla on?

Vaikka on varmasti aiheellista tarkasti pohtia kuinka paljon yhteiskunnallista interventiota yksityisten kansalaisten elämään on hyväksi harrastaa, on havaittavissa joitakin ilmiöitä, joissa laajemmalle yhteiskunnalliselle keskustelulle olisi epäilemättä sijaa.

Mies julkisessa vallassa

Vaikka feminististä keskustelua seuratesa usein tunnutaan syyllistävän pääasiallisesti miehiä, yhä kasvava osa päätöksentekijöistä on naisia, sanoo Haatainen. Yhteiskunnallisista osa-alueista juuri julkisen vallan sektorilla on tapahtunut eniten sekoittumista. Naisten määrä poliittisessa päätöksenteossa on selvästi kasvanut. Valtiovallan tasolla naisten on ollut helpompi päästä eteenpäin, kuin esimerkiksi kuntatasolla, jossa tilanne on selkeästi

heikompi. Kunnallisissa päätöksentekielimissä on naisia 31% verrattuna miesten 69%:n. Tosin on huomattava, että mitä pienempi kunta sitä pienempi osuus sen edustajista on naisia, muistuttaa Haatainen. Kunnissa tapahtunut sukupuolikiintiösäädöksen käyttöönotto on kasvattanut naisten osuutta päättäjistä. Erilaisissa suunnitteluelimissä on myös ollut havaittavissa tasa-arvoistumista. Naisia on tullut entistä enemmän kaupunkisuunnitteluun, jota on perinteisesti pidetty miehisenä alueena ja vastavuoroisesti sosiaali- koulutusasioista päättäviin elimiin on tullut yhä enemmän miehiä.

Kaiken kaikkiaan politiikan alueella naiseen suhtaudutaan Haataisen mukaan melko tasa-arvoisesti. Talouspolitiikan huippupaikat ovat kuitenkin yhä miesvaltaisia, joissa Sirkka-Liisa Hämäläiset ovat sääntöä vahvistavia poikkeuksia. Poliitiikan kova ydin on yhä miesten, sanoo Haatainen.

Yleisön keskuudessa heräsi kysymys, ovatko politiikan yleisen arvostuksen lasku ja sen naisistuminen riippuvaisia toisistaan? Haataisella oli kysyjille selvä viesti ”En usko, että naisten kasvanut osuus päätöksen tekijöistä olisi johtanut politiikan arvostuksen laskuun. Kyllä politiikan naisistumisessa on kyse pikemminkin puolueiden hallintoelimiin heräämisestä siihen, että sellainen poliittinen liike on kuollut, joka ei ymmärrä äänestäjien jakautuvan naiseen ja miehiin ja huomaa tämän vaikutusta äänestyskäyttäytymiseen”.

Mies kotona

Ei olisi oikeudenmukaista eikä totuudellista sanoa, että miehet eivät osallistuisi kodin- ja perheenhoitoon. Suuntaus näyttää olevan miesten yhä suurempaan aktiivisuuteen myös kotitöissä. Isyyslomia käy-

tetään nykyään kuitenkin melko aktiivisesti. Tosiassassa on kuitenkin yhä harvinaista, että mies jäisi hoitamaan lapsia kodinhoitotuella. Yhtä harvinaista on, että vanhempainrahakausi, joka ei ole vähäisimmässäkään määrin sukupuoleen sidottu, jaettaisiin puolisoitten kesken tasan, tai että mies käyttäisi sen. Kodin työnjako on kuin kuvajainen yhteiskunnallisesta jakautumisesta, tai päinvastoin. Hoivapalvelujen tuotossa naiset ovat reilusti yliedustettuja eikä minkäänlaista miesten rynnistystä ole näkyvissä.

Opintojen loppuunsaattamisen paineet ja työpaineet vievät usein vanhempia tyystin erisuuntaan, kuin heidän omat toiveensa. Tuntuu peräti nurinkuriselta, että miehistä juuri pienten lasten isät tekevät kaikkein eniten ylitöitä, kun heidän panostaan tarvittaisiin juuri silloin kotona. Myös äidit luopuvat mahdollisuudestaan jäädä kotiin lasten kanssa yhä useammin. Yhä nuoremille lapsille haetaan päivähoitopaikkoja, useasti jo paljon ennen vanhempainrahakauden loppua. ”Hoitoon tarjotaan 3 – 6 kuukautisia lapsia”, kauhistelee Haatainen, ja vaatii, että katse tulee suunnata työelämään ja sen yhä kiristyviin vaateisiin.

Yhteiskunnallisten rakenteiden uudelleen arvioinnin lisäksi Haatainen perää uudenlaista perhettä, tai pikemminkin vanhan arvon ymmärtämistä uudelleen. Perheen rajojen hämärtyminen on yksi nyky-yhteiskunnan suurimmista ongelmista, sanoo Haatainen. Hän onkin esittänyt perustettavaksi ”vanhempain kouluja”, joissa tehtäisiin selväksi toisaalta perheen legaaleja velvoitteita, esim. avioliiton ja avoliiton juridisesta erilaisuudesta. Toisaalta käsiteltäisiin myös perheen sisäisiä, muun muassa lasten kasvattamiseen liittyviä kysymyksiä. Lapsia hoidetaan liian usein rahalla ja pyritään suhtautu-

maan heihin kuin kavereihin, väittää Haatainen.

Stereotyyppi laveammaksi

Haatainen uskoo pilapiirtäjä Kari Suomalaisen karikatyyripiirrosten suomalaisista miehistä ja naisista tuoneen hyvin ilmi monia stereotyyppioita. Piirroset sanoivat usein jäyhällä isäntämiehillä ja leppoisilla tai leukavilla vaimoillaan sen mitä muutoin oli sukupuoliroolien rikkaudesta vaikea erottaa. Haatainen kuitenkin korostaa, että tämän päivän suuri haaste on, voidaanko näitä ”tyyppejä” laventaa kaikkia tyydyttävällä tavalla aidosti monipuolisemmiksi ja tasa-arvoisemmiksi. Sallitaanko monimuotoiset mies- ja nais-roolit ilman tahatonta komiikkaa pysyviksi osiksi nyky-yhteiskuntaa?

Samuli Koiso-Kanttila

Kipu kasvattaa?

(Artikkeli jatkaa Puoliääneen -palstalla ilmestyvää, gradun kehityksestä kertovaa sarjaa.)

Jos lihasta ärsyttää, aivan vähänkin, lukemattomia kertoja peräkkäin, se kipeytyy. Jos lihas saa myös lepoa, se aikanaan kasvaa. Jouduttuani ajan ja resurssien niukkuuden vuoksi keskittämään mielenkiintoni yksipuolisesti kirjallisuuteen ja keskusteluun yhdestä asiasta, minun tapauksessani miehistä, ovat mieleni suojaimekanismit alkaneet toimia. Olenkin saamassa muhevan kokoista henkistä hematoomaa, joka ilmoittaa olemassaolostaan aina mies-sanan tai sen johdannaisten vilahtaessa aistisensoreissani. Mustelmani ilmoittaa, koska miehisyttä koskevat ajatukset ylittävät päivittäisen kiintiön. Niin käy vähän väliä ja olenkin ajatellut investoida "My Brain Hurts" T-paitaan, selittääkseni kanssaeläjilleni nykyistä obskuuria käytöstäni.

Käytännössä tämä yliherkkyys nimittäin ilmenee ärtyneinä, "idiotti, ei se oo noin yksinkertaista" tai "hah, mutta entäpä kaikki nuoret kaupunkilaismiehet?" – tyyppisinä haasteina dialogiin vastahakoiselle TV-aparaatille. Taikka saatan yltä kirjoittamaan tulikivenkatkuisia sähköpostiviestejä mainostoimistoille ja aikakauslehtien toimituksille, jotka ovat sortuneet yksinkertaistamaan asioita, kuten uskon, silkkaa ilkeyttään ja väittävät tyyppitelevänsä vain tuodakseen asiansa esimerkin voimalla selvemmin esille. Nämä solvaukset ovat kaikeksi onneksi vielä toistaiseksi päätyneet päätteeni ruudulla möllöttävän roskakorikuvakkeen alle.

Toisaalta toisinaan, nykyään yhä use-

Samuli Koiso-Kanttila

ammin, vaivun kaikenlaisen tasa-arvo tai mies-keskustelun helistessä epätoivoisen apatian valtaan. Miksi vaivautua kiihtymään asiasta, johon on mahdotonta saada lopullista selvyttä? Miksi ponnistaa voimansa gradun kanssa (paitsi ne 20 opintoviikkoa!), kun se ei lopulta selvitä mitään? Parhaassa tapauksessa herättää vain lisää kysymyksiä. Mieheys ei toisinaan tunnu niin isolta jutulta, että se nousi siivilleen ilman teoreettista tukirakennetta. Harmittavan usein tekisi mieli verrat miehiä naisiin, (tasa-arvon puhekoodia uhmaten!) yleisön vakuuttamiseksi, mutta jo ala-asteella opetettiin, ettei omenia ja appelsiineja voi vähentää toisistaan, vaikka molemmat hedelmiä ovatkin.

Vain voittaja voittaa

Olen kärsinyt toisinaan kipeästä ristiselästä. Selän kivut ovat opettaneet minut nostamaan taakkoja oikein, venyttelemään ja

välttämään äkkinäisiä selkää kuormittavia liikkeitä. Aivolihaakseni kipeytyminen on pannut minut kehittelemään menttaaliprosesseja omien mieheyttä koskevien tunteiden käsittelyyn. Olen huomannut kivun vihlaisuja mitä erikoisemmissa kohdissa. Tässä eräs niistä.

Paljastan teille, että olen vakavasti ”epämies”, jos mieheyttä mitataan urheilun katsomiskiinnostuksella. Tästä huolimatta, oltuani taannoin, pääsääntöisesti vastentahtoisesti, altistuneena olympialaisille, totesin harmistuneeni tavattomasti ”Siperian karhun” Aleksander Karelinin sensaatiomaisesta häviöstä vastustajalleen. Voittamaton oli voitettu. Miksei Karelin lopettanut ajoissa, vaan meni häviämään öykkäri Rulon Gardnerille? Jos kerran vielä tulee molskille, niin miksei treenannut kunnolla? Lyhykäisen prosessin jälkeen totesin häpeäväni miehisen legendan häviötä. Arvotonta ja nöyryyttävää, siltä minusta tuntui. Sillä mies ei saa hävitä. Mies ei voi tulla mieheksi toisten avulla yhteisponnistuksessa. Miehisyyden rakentaminen on yksinäistä työtä. ”Itsetuntoa ei voi eikä saa jakaa ja voittaja on voittaja vain suhteessa häviäjään”.

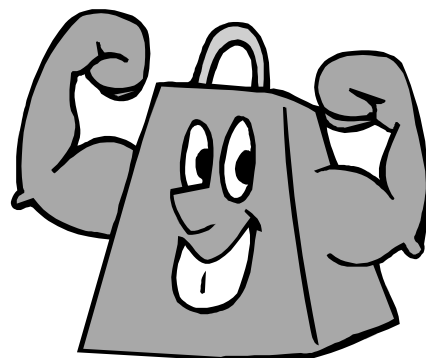
Voittaja ja voitettu. Lukiessani edellistä Juha Siltalan raadollisen kilpailullista määritelmää miehisyydestä ensikertaa, ajattelin sen olevan stereotypia jostakin toisenlaisesta, jo ammuin väistyneestä miehestä, ei ainakaan minusta. Mutta siellä se piilotteli tajunnassani kuin freudilainen lipsahdus, odotellen oikeaa hetkeä. Ja minä kun olin uskonut voivani pitää mittelöt erossa miehuudestani, elellä sopuisasti sotimatta. Sinne se kilvoittelu oli kuitenkin kivunnut, jälkikäteen ajatellen, luultavasti jo hiekkalaatikolla. Ei kui-

tenkaan niin pahaa ettei jotain hyvääkin. Minulle tämä ainakin osoitti sosiologisen ajattelun tarpeellisuuden ja mahdollisuudet tässäkin asiassa. Niin ärsyttävää kun kaikenlainen typologisointi onkin.

Miten käy mustelmalle?

Jos lihakset saadaan kasvamaan rasittamalla, niin miten käy minun menttaalihe-matoomalleni? Tuleeko siitä silkkaa brain poweria? Tuskinpa. Sitä vastoin minulle toivottavasti kehitty kyky ottaa vastaan erilaisia ”iskuja” miehisyyttä vastaan. Sekä yleisellä tasolla että sillä kaikkein kipeimmällä, henkilökohtaisella tasolla. Ainakin sen asian jatkuva vatkaaminen luultavasti aikaansaa. Tuskin valtavaa muutosta minussa miehenä. Vaan mitä sitten, jos olenkin ”perinteisesti” mies? On kai pahempiakin kohtaloita?

Minusta on mukava ajatella, että yhteiskuntatieteet voisivat toimia emansipatorisen tiedonintressin pohjalta. Yhdistämällä kausaalisen ja teleologisen ymmärtämisen periaatteet auttaa meitä selkeämmin näkemään laajoja kokonaisuuksia ja mekanismeja ja halutessamme auttaa meitä vapautumaan niistä tai muuttamaan niitä. Minäkin siis voisin vapaammin toteuttaa itseäni, kulttuurisista rasitteista riippumattomana. Haiskahtaa yksilön vapaudelta ja tasa-arvolta.

Uutta kirjastossamme!

Kirjastomme Annankadulla on saanut jälleen lisää mielenkiintoisia teoksia kokoelmiinsa. Kasvava määrä jäseniämme on jo löytänyt kirjastomme tarjoamat mahdollisuudet. Tervetuloa itse kukin tiedonjanon sammutuslähteelle!

Viimeksi tulleet teokset:

- Piispa, Heiskanen - Väkivallan hinta, Naisiin kohdistuvan väkivallan kustannukset Suomessa
- Puska, Elovainio, Vertio - Smokefree Europe, A Forum for Networks
- Vesa Manninen - Vyötä kupeesi kuin mies
- Salli Saari - Kuin salama kirkaalta taivaalta
- Jouni Kempe (toim.) - Miesnäkökulmia tasa-arvoon
- Keränen, Suhola - Kun herroilta mopo karkasi
- Suvi Keskinen - Väkivaltainen avioliitto naisten omaelämäkerroissa
- Pirkko Kiviaho (toim.) - Puheenvuoroja naisiin kohdistuvasta väkivallasta

On tapahtunut ja tapahtuu...

- Miessakit ry osallistui 27.-29.10.2000 Helsingin Messukeskuksessa järjestetyille Terveys2000 –messuille osana parinkymmenen muun järjestön kanssa toteutettua Järjestöjen metsää. Osaston pääorganisaattorina toimi Terveystiedon edistämisen keskus.
- Jäsenemme ja Jyväskylän miesryhmien kontaktihenkilömme Jarmo Lindholm on onnistunut käynnistämään avoimen miesryhmätoiminnan Jyväskylän seutulaisille. Häntä haastateltiin myös Jyväskylän Ylioppilaslehteen asian tiimoilta. Näkyvä artikkeli kertoi mainiosti positiiviseen sävyyn toimintamme tarjoamista mahdollisuuksista. Kiitokset Jarmolle esimerkillisestä omaehtoisesta toiminnasta!
- Miessakit ry:n valtuusto kokoontuu marras-joulukuun vaihteessa valitsemaan yhdistyksellemme uuden hallituksen sekä hyväksymään toimintasuunnitelman ja talousarvion vuodelle 2001. Jäsenkuntamme valitsemien valtuuston jäsenten kautta mahdollinen toiveesi järjestömme kehittämiseksi saa lisäkuuluvuutta. Valtuuston jäsenluettelo löytyy mm. internet –sivuiltamme. Lisätietoja Tomi Timperi, puh. 09-612 6620.

Liity jäseneksi!

Miessakit ry:n jäsenenä saat mm. jäsentiedottemme URHOn kotiisi sekä alennuksia järjestämistämme koulutuksista ja yleisötilaisuuksista. Jäsenmaksu on 80 mk/vuosi (opiskelijat, eläkeläiset ja työttömät 40 mk/vuosi).

Leikkaa tämä sivu irti, täytä kysytyt tiedot ja laita lipuke postiin (postimaksu on maksettu puolestasi). Pian saat kotiisi uudelle jäsenelle tarkoitetun aloituspaketin sekä tilisiirtolomakkeen, jolla voit suorittaa jäsenmaksusi.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Haluan liittyä Miessakkien jäseneksi

Haluan lisätietoja toiminnasta

Nimi:

Osoite:

Puhelin:

Syntymävuosi:

VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00100/602
00003 HELSINKI

MIESSAKIT RY

Vastanottaja maksaa postimaksun

Mukaan miesryhmään!

Miessakit kutsuu miehiä koko maassa paikallisiin vuorovaikutusryhmiin, joissa keskustellaan mieheydestä ja miehen roolista ja vaihdetaan kokemuksia muiden kanssa.

Mikäli haluat lisätietoja ryhmien toiminnasta tai haluat mukaan ryhmään, ota yhteyttä:

Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen + KOKO SUOMI

Pertti Andersson

Miessakit ry

Annankatu 16 B 28

00120 Helsinki

GSM 050 541 6474

Faksi 09-6126 6210

Sähköposti pertti.andersson@miessakit.fi

Hyvinkää

Jukka Ihalainen

Puh. 019-459 1485

Turku

Esko Vierikko

GSM 040 503 3891

Lahti ja Salpausselkä

Ilmo Saneri

Puh. 03-781 2134

GSM 0400 418 799

Sope Ryhänen

GSM 050 547 4195

Tampere

Simo Ollila

Puh. 03-214 9029

Jyväskylä

Jarmo Lindholm

GSM 040 734 4627

Sähköposti jarmo.lindholm@kolumbus.fi

